

युक्तिमेवाहानीश्वर इति एषस्त्वेवसाधुकर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निर्णीषते एषस्त्वेवसाधुकर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निर्णीषते अज्ञो जंतुरनीशो यमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गं वा भ्रमेव वेति श्रुतिस्थितिभ्यां क्षित्यं कुरादिकं सकर्तृकं कार्यत्वाद्दवदित्युक्त्यनुगृहीताभ्यां अस्ति तदस्य ईश्वरः तदभावे हि स्वतंत्रश्चेतनो निष्ठजनके कर्मणि न प्रवर्तते प्रवर्तते चेद्विद्वानन्यतोऽस्ति कश्चिच्चेतनोऽविष्ठाता न च कर्मणः प्रेरकत्वं संभवति तस्य प्रकृतिकार्यस्य प्रवर्तकत्वायोगात् तथा च पातं जलं सूत्रं निमित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनामावरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिकवदिति निमित्तं पुण्यपापालकं कर्म प्रकृतीनां मुणानां प्रयोजकं न भवति किं तर्हि जलवत्स्वयं प्रवर्तमानायां प्रकृतौ कैदारिकवदवरणभंगार्थैव कर्मण्युपयुज्यते यथादुरदृष्टप्रतिबद्धा गुणाः प्रातिकूल्येन परिणमन्ते सदृष्टेन तु तद्विपरीतं क्रियत इति सूत्रार्थः तस्मादयस्कांतमणिबुद्धासीनोपीश्वरः स्वसत्तामात्रेण प्रधानं प्रवर्तयन् भक्ताननुगृह्णाति अतो मोक्षप्रदाता ईश्वरोऽवश्यमस्तीति ज्ञेयमिति योगानां युक्तिः ॥ ३ ॥ सांख्यानां युक्तिमाह वदंतीति द्वाभ्यां सर्वगतीं विज्ञाय साक्षात्कृत्य सांख्यभते हि यथा स्फटिकः स्वतः शुद्धो जपाकुसुमसोऽपि चंद्रिकाया मिद्रील इत्यध्यासपरंपरा तथा चिदात्मा स्वतः शुद्धो मायायोगादीश्वरोऽविद्यया ब्रह्मधीप्रमोषे सुखात्मा अविद्या

अनीश्वरः कथं मुच्येदित्येवं शत्रु कर्शेन ॥ वदंति कारणं श्रैष्ठ्यं योगाः सम्यङ्मनीषिणः ॥ ३ ॥ वदंति कारणं चेदं सांख्याः सम्यग्द्विजातयः ॥ विज्ञायेह गतीः सर्वा विरक्तो विषयेषु यः ॥ ४ ॥ ऊर्ध्वसदेहात्सु व्यक्तं विमुच्येदिति नान्यथा ॥ एतदाहुर्महाप्राज्ञाः सांख्यैव मोक्षदर्शनं ॥ ५ ॥ स्वपक्षे कारणं ग्राह्यं समयेव च न हितं ॥ शिष्टानां हिमतं ग्राह्यं त्वद्विधैः शिष्टसंमतैः ॥ ६ ॥

प्राबल्ये विराट् अतिप्राबल्ये विश्वो व्यष्टिदेहमात्राभिमानो तत्र यथा घटांतर्गतं दीपप्रभा घटमात्रं भासयति घटच्छिद्राद्द्विर्गता कं चिद्भवनाद्विर्गता कलं भवनोदरं व्यामोति तथा प्रत्यक्षितिर्देहादतो देहमात्रं भासयति देहेन्द्रियादिद्वारा देहाद्द्विर्गता सती ब्रह्मांडांतर्गतं कंचिच्छब्दादिकं विषयं गुरुक्तयुक्त्या प्रत्यक्षप्रवणस्य सर्वात्मना देहाध्यासानि वत्तौ कलं भुवनोदरं व्यामोति तदानीमयं सर्वात्मको विराट्स्मीत्यभिमान्यते ततोऽविद्यायास्तानवेसूत्रात्मास्मीति तस्यावशे ईशोस्मीति मायायाश्च विनाशे शुद्धिचिन्मात्रात्मना दीप्यत इत्ययमनुभवक्रमः तत्र विश्वस्य विराट्सूत्रेशुद्रप्रापिकाः क्रमेण च तस्मिन्नेतयस्ताः सर्वाः साक्षात्कृताश्चेत्सु व्यक्तं सुतरां व्यक्तं देहोद्देहचतुष्टयादूर्ध्वं ब्रह्मवित्तमुच्येत ब्रह्मण्यज्ञानबलक्रमेण शादिविश्वांताध्यासस्तत्तानवक्रमेण नश्यति च पूर्वपूर्वरूपमुपतिष्ठति सर्वात्मना त्वध्यासानि वत्तौ स्फटिकवदनुपाधिप्रत्यक्षं प्रकाशत इत्यनुभवबलादेव सित्पथ्यति किं तदस्येश्वरेणांतर्गदुनेति सांख्यामन्यते ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्वपक्ष इति एवं पक्षद्वयेऽपि युक्तौ सत्यायः स्वस्य संमतः पक्षस्तद्विषयैव युक्तिर्भासा वचनमपीशमते प्रागुदाहृतमेव समये स्वस्वपक्षे सांख्यमतेऽपि अयमात्मा ब्रह्म सोयमात्मा चतुष्टयादित्युपक्रम्य विश्वैतजसप्राज्ञान् जायतस्त्वमसुप्ताभिमानिनः क्रमेण निर्दिश्य शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते स आत्मा स विज्ञेय इति शुद्धात्मनो ज्ञेयत्वपरं तत्रैव प्राज्ञं प्रकृत्य एष सर्वेश्वर इत्याद्यान्मानं प्रतीचो न्य ईशोस्तीति गम्यते तत्रापि स्वपक्षानुसारि यद्वचनं तदेव दितं ॥ ६ ॥